

מסורת הש"ס

(ב) ג'ל ויאלו רחש
(ה) [גמ' קדש] (ז) [גמ' קדש]
(ח) [גמ' קדש] (ט) [גמ' קדש]
(י) [גמ' קדש] (יא) [גמ' קדש]
(יב) [גמ' קדש] (יג) [גמ' קדש]
(יד) [גמ' קדש] (טו) [גמ' קדש]
(טז) [גמ' קדש] (יז) [גמ' קדש]
(יח) [גמ' קדש] (יט) [גמ' קדש]
(כ) [גמ' קדש] (כא) [גמ' קדש]
(כב) [גמ' קדש] (כג) [גמ' קדש]
(כד) [גמ' קדש] (כה) [גמ' קדש]
(כו) [גמ' קדש] (כז) [גמ' קדש]
(כח) [גמ' קדש] (כט) [גמ' קדש]
(ל) [גמ' קדש] (לא) [גמ' קדש]
(לב) [גמ' קדש] (לג) [גמ' קדש]
(לד) [גמ' קדש] (לה) [גמ' קדש]
(לו) [גמ' קדש] (לז) [גמ' קדש]
(לח) [גמ' קדש] (לט) [גמ' קדש]
(לך) [גמ' קדש] (לכא) [גמ' קדש]
(לכב) [גמ' קדש] (לכג) [גמ' קדש]
(לכד) [גמ' קדש] (לכה) [גמ' קדש]
(לכו) [גמ' קדש] (לכז) [גמ' קדש]
(לכח) [גמ' קדש] (לכט) [גמ' קדש]
(לם) [גמ' קדש] (לנ) [גמ' קדש]
(לס) [גמ' קדש] (לסא) [גמ' קדש]
(לסב) [גמ' קדש] (לסג) [גמ' קדש]
(לסד) [גמ' קדש] (לסה) [גמ' קדש]
(לסו) [גמ' קדש] (לסז) [גמ' קדש]
(לסח) [גמ' קדש] (לסט) [גמ' קדש]
(לסל) [גמ' קדש] (לסמ) [גמ' קדש]
(לסנ) [גמ' קדש] (לסס) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסא) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסב) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסג) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסד) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסה) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסז) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסח) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסט) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסל) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסמ) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסנ) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסס) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסא) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסב) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסג) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסד) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסה) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסז) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסח) [גמ' קדש]
(לסס) [גמ' קדש] (לסט) [גמ' קדש]

גילוי הש"ס

גמ' וקתורה...
הייבא...
ע"כ כפ"י ד"ר יקבל
שמה י"ש:

הנהגות הב"ח

(ב) גמ' דמתי ואל כל
קדוה הכי מוסק קבל
פמתי מקלעות כרוס
ותמורו ופטורי יצ"ס
וכתיב ואלה זכר משר:

רבינו חננאל

וא"ל ארון במקומו נגנו
ראשי ויארבו הברים
ורוא ראשי הברים מן
הקדש אל פני הדברי
ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד תום הוה. איני
הכותב ואת היבוס יושב
ירושלם לא הורישו וכו'
ועלמה בחיובא. דקדשה
וכל היבא דכתיב עד
היום אהו לעולם נהוג
והנתיב ר' יהודה אומר
גיב שנה לא עבר איש
ביהודה שנאמר על הברים
אשר כבי נגדו וכו'
במה בנימטרא גיב הוי.
ותניא ז' שנים נתקיימה
גפריה ומלא בארץ ישראל
שנאמר על אשר עברו
את ברית ה' וכו'. וכתבי
והגביר ברית לרבים שבוע
[אחר]. מה ברית זו
שנאמר אף ברית זו שבוע.
אמר רב תמן תנא אהו
היבוס והלכות דהעצם היא
נגה. ותנן בקמליה מעשה
בכהן אהרן שהיה מתעסק
וראה זו הרעפה משה
המברותיה כו'. תנא גיב
הכניס מתלפין בעצבים
הוי ונפל קדוה אהרן
ולא יצאו ואלוהי. תניא
כיבד הוי הברים נראים
בארץ הוי דוחקין ובלטין
אשר פרוכת ומרין
כשני דרי אשה שנאמר
בין שדי ילין. וכשני
ישאל עולין דלנל הוי
מללין הפרוכת ומראין
להם הכרוכים מעורים
זה בזה. שנאמר כמעט
איש ולויהו. ואין מראין
להם הכרוכים והכבי
ולא יבואו לראות כמעט
את הקדש ומתו. ואמרין
בשעת הכנסת כלי הקדש
לנתיביו כו'. ואמרין:

הוציאו לו פרק חמישי יומא

נד.

תורה אור

- 1. ויארבו הברים תראו
ראשי הברים מן הקדש
על פני הדברי ולא יצאו
החוצה ויהיו שם עד
תום הוה
מלביט א ה ח ה
2. ואת היבוס אשר כבי
ירושלם לא הורישו בני
בנימין וישב היבוס את
בני בנימין בירושלם עד
היום הוה
שפטוס א כא
3. על הקדש אשר כבי
וגדו ועל גאות מדבר
קדשה כי נצחו מבלי איש
עבר ולא ששע קול
מקנה מעוף השמים ונר
בדקתה נדרו הלבנו.
ימיהו ט ט
4. גפריה ומלא תרעה ט ט
כל ארצה לא תרעה ולא
תצטח ולא יעלה בה כל
עשב כמחפצת סוס
ועגרה ארקה וצבים
אשר הקף זו באפו
ובחוקתה. דברים ט כב
5. והגביר ברית לרבים
שבוע אהרן חצי השבוע
ישבת ובה ומתה ועל
כף שקינים משטם ונר
כלה ותצטח תרע על
שמים. דניאל ט טו
6. ואמר על אשר עברו
את ברית ה' אליו אבהם
אשר קדוה מעם החוצה
אקם מארץ מצרים.
דברים ט כד
7. ומהם מן בני שמעון
הלכו לרע שיערי ארצה
חמש מאות ופליטה
ועצרה ורפיה ועזיאל
בני ישעי בראשם וכו'
את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
היום הוה
דברי הימים א ד כב-ג
8. כי אהרן בכה ויד
עשיתי ובחבקתי כי
נצחתי ואתם נבולת
עמים ותחזקתיהם
יששתי ואורדי כאביר
ישכסם. ישעיהו י ג
9. צדור הגבר דודי לי בין
שדי ילין.
שיר השירים א יג
10. ולא יבאו לראות
ככלע את הקדש ומתו:
במדרש כ
11. ואת כל קירות הבית
מסב קלע פתחו
מקלעות כרוכים ותמרת
ופטורי ציצים מלפנים
ולחצונו. מלכים א ו כט
וקלע כרוכים ותמרות
ופטורי ציצים וצפה וקב
מישר על התמקת:
מלכים א ו לה
12. ופתח על הלחח
ירתיק ועל משטריה
כרוכים אריות ותמרת
כמעט איש וליות קיבוי:
מלכים א ו לו

כל הדרה מאי כל הדרה חדרה אתה מאי
אתה אומר אמר לו שאני אומר ארון במקומו
נגנו שנאמר ויארבו הברים ויגו' אמר ליה
רבה לעולא מאי משמע דכתיב ויהיו שם
עד היום הזה וכל היבא דכתיב עד היום הזה
לעולם הוא והכתיב ואת היבוס יושב
ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוס
את בני בנימין בירושלם עד היום הזה הכי
נמו דלא גלו והתניא ר' יהודה אומר חמישים
ושתים שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר
על החרים אשא כבי ונדי ועל גאות מדבר
קניה כי נצחו מבלי איש עובר ולא שמעו קול
נגדו הלכו בהמה בנימטראי חמישין ושתים הוו ותניא ר' יוסי אומר שבע
שנים נתקיימה גפריה ומלא בארץ ישראל ואמר רבי יוחנן מאי מעמא דרבי
יוסי אתיא ברית ברית כתיב הכא והגביר ברית לרבים שבוע אחד וכתיב
התם ואמר על אשר עוברו את ברית ה' אלהי אבותם אמר ליה הכא כתיב
שם התם לא כתיב שם וכל היבא דכתיב שם לעולם הוא מיתבי' ומהם
מן בני שמעון הלכו לרע שיערי אנשים חמש מאות ופליטה ונעריה ורפיה
ועזיאל בני ישעי בראשם וכו' את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם עד
היום הזה וכבר עלה שנהריב מלך אשור וכלכל כל הארצות שנאמר
ואסיר גבולות עמים ועתודותיהם שושתי תיובתא אמר רב נחמן תנא
וחכמים ואומרים ארון בלשכת דיר העצים היה גנוז אמר רב נחמן בר יצחק
אף אגן נמי תנינא מעשה כבהן אחד שהיה מתעסק וראה רצפה מושגה
מתברותיה וכו' והודיע את חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה
גשמתו וידעו ביחוד ששם ארון גנוז מאי הוה עביד אמר רבי חלבו מתעסק
בקרדומו היה תנא דבי רבי ישמעאל שני כהנים בעלי מומין היו מתלפין
בעצים ונשמטה קרדומו של אחד מהם ונפלה שם ויצתה אש ואכלתו רב
יהודה רמי כתיב וייראו ראשי הברים וכתבי' ולא יראו החוצה הא כיצד
גראין ואין גראין תניא נמי הכי וייראו ראשי הברים יכול לא יהו זזין
ממקומן ת"ל ויארבו הברים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא
יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובלטין ויוצאין בפרוכת גראין כשני דרי
אשה שנה' צדור הגבר דודי לי בין שדי ילין אמר רב קטינא בשעה שהיו
ישראל עולין לרגל לעולות ליהם את הפרוכת ומראין להם את הכרוכים
שהיו מעורים זה בזה ואומרים להן ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר
ונקבה מתיב רב חסדא ולא יבואו לראות ככלע את הקדש ואמר רב
יהודה אמר רב בשעת הכנסת כלים לנרתק שלהם אמר רב נחמן משל
לכלה כל זמן שהיא בבית אביה צנועה מבעלה כיון שבאתה לבית המיה
אניה צנועה מבעלה מתיב רב חננא בר רב קטינא מעשה כבהן אחד
שהיה מתעסק וכו' אמר ליה נתגרשה קא אמרת נתגרשה חזרו לחיבתה
הראשונה במאי עסקינן אי נימא ב' במקדש ראשון מי הואי פרוכת אלא
במקדש שני מי הוה כרוכים לעולם במקדש ראשון ומאי פרוכת פרוכת
דכבי דאמר רבי יורא אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש
שבעה כנגד שבעה שערים שתיים אהרן לתתו של היכל ואחת לפתחו של
אולם שתיים בדבור ושתים כנגדן בעליה רב אחא בר יעקב אמר לעולם
במקדש שני וכרוכים דצורתא הוו קיימי דכתיב ואת כל קירות הבית
מסב קלע (ב) כרוכים ותמרות ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המוחקה
וכתיב כמעט איש ולויות מאי כמעט איש ולויות אמר רבה בר רב שילא
כאיש

חוקין נקירות העץ מלפנים מכותלי האכניס: מסב קלע. לורות רשות וקליעות:

פסח: יכול יהו מקרעין בפרוכת. פרוכת הייה פרוכה נכסה בית קדשי קדשים לנשנות בעלמא ולא משום מחילה. דהא אהרן עסקין האי במקדש ראשון. וכו' וקמה במקדש שני דהוי מוכתב. לכה למימד במקדש שני לא היה ארון ונכסה דאישיו נמי. ועוד קמה במקדש ראשון ובלטין ויוצאין בפרוכת. לפי שהיה הארון כנגד הפתח כדלמדין במגילה (דף י"א.) ארון עשה מסב כשמותו בדבור היה לו עשר אמות רוח ממנו למול כל צד והדבור היה נשעם על פסלים ומקום ארון אהרן משעם נכסה היה הפתח נמי היה כחלע ככותל מוחסו יהי הברים טלפין פרוכת נכספה (תמורת ציצ.) במקדש ראשון מי הוואי פרוכת. אהרן עסקין היה (ועל כו.) שתיים בדברי. חתה אהרן עסקין. ושתיים כנגדן בעליה. להליל בין עליית היכל לעליית קדשי הקדשים וגם בין מקום אהרן עסקין (תמורת קו.)

תוס' ישנים

ומה מלאים שני מאי אומרם לעיל גבי תוס' הפסוק י"ל שאולם שהיו מעורין זה בזה ח"ו ונ"ס שקב עשאה שלמה כמו היה
לנרתק לקמן לרבי אחאי ומקום ארון שלם היה מן המזרח לא היו מעורין שלם היו מעורין להם כל כך ונ"ס לא היו ומעורין
וגם הכרוכים שלם היו מן המזרח שהיו כפסית' ה' אמות מימין וה' אמות משמאל נ"ס היה לא היו מעורין כל כך. מרי:

(א) ג'ל ויאלו רחש